

مردنی خودا و گهراڤهوهی شکۆ بو مرۆف له تیروانینی نیتچهدا

عهبدوڵلا محمد عهبدوڵلا¹ - حسن حسین صدیق²

^{1,2} بهشی فلهسهفه، کۆلێژی زانسته مرۆفایه تیهکان، زانکۆی راپهرین، رانیه، ههریمی کوردستان، عێراق.

hassan.25@uor.edu.krd - azadykurd94@gmail.com

پوخته

ئهم توێژینهوهیه به پێی میتۆدی فینۆمینۆلۆژی ئه نجامدراوه. له روانگهی نیتچه ههیه هه بویه کی ئایینی و میتافیزیکی بونی نییه چاره نوسی مرۆف دیاری بکات، بیخاته نیو چوارچۆیهی ئاگارهوه، له نیو "دهبیت و نهبیت" دا قهتسی بکات. به لکو خودا و رینه و هیچی تر، هیچ دههنده (گهوره) یه کی ئاوه زدار و ترسینهر بونی نییه، خودا بنهچهی ههیه له ئه نجامی ترسهوه دروست بوه، مرۆف خۆی چی (دروست) ی کردوه، به مهش خولقینهر مرۆفه، نهک خودا. ئاوا هزریک که پتوایه خودا ههیه، یاسا و ریسا بو مرۆف ده نیری تا ژبانی ریکبخت، جگه له زه بون کردن و پلیشانهوهی مرۆف چیر نییه. مرۆف بو ئه وهی شکۆی بو بگه ریته وه پتووسته زالبی به سهر هزر و باوهری میتافیزیک و ئایندا، جاری مردنی خودا بدات، چونکه ئهم دو باوهره ژههرن، مرۆف ده پسین، و رینه به راستی ده کهن، نیچه وته نی پتووسته مرۆف خودای خۆی ته مبی بکات بیژی: خودا و رینه و هیچی تر. به ئاوا کاریکیش دلیرانه زالدیهی به سهر ترس و خودای ترسینهر، له چی پارانوه و ستایش خۆی ژبانی خۆی مانادار ده کات، یا به مانایه کی تر ده بیته وه به خۆی. جگه له خۆی هیچ خودایه ک به خولقینهر نازانی، چونکه ته نها ئه و کاته ده توانین بلین ژبان و گهردون مه به ستدار و ئه ندازه یه که ئه ندازیاریک له پشتییه وه بی و جالجالوکه ئاسا ته ون بچی، به لام کاتی وه ها خودایه کی جالجالوکه ئاسا بونی نییه، ته کوزیانه ئاسمان و گهردون چی بکات، ئه وا تشتیکیش نامینیت به ئه ندازه یی و مه به ستداری گهردون و ئاسمان، به مهش مرۆف رزگاری ده بیت له و رینه خودایی ئایدیالیستان و هه بویه کی ئه ندازیار.

کلله وشه کان: نیتچه، خودا، مردنی خودا، مرۆف، شکۆ، مردن.

The Death of God and the Return of Glory to Human in Nietzsche's Perspective.

Abdalla Mohammed Abdalla¹ –Hassan Hussein Siddiq²

¹⁺² Department of Philosophy, College of Humanities, Raparin University, Sulaimani, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract:

This study employs a phenomenological method to investigate fried riches.

From Nietzsche's perspective, there is no religious or metaphysical entity that determines human destiny, imposes structure upon reality, or dictates a framework of "oughts" and "ought-nots." Rather, God is an illusion—an empty construct. There exists no powerful, awe-inspiring being to fear or to submit to. Through such a brave act, he masters both fear and the god who inspires it. Instead of pleading and praising, he gives meaning to his own life—or, in other words, he becomes himself. He recognizes no creator god other than himself, for only then can we say that life and the universe are purposeful and designed—if there is a spider-like architect behind them, weaving a web. But when such a spider-like god does not exist, what can the celestial and the cosmos possibly do in a harmonious manner? Consequently, nothing remains of the supposed purpose and design of the cosmos and the heavens. In this way, human is liberated from the idealistic illusion of a designer deity, as well as from the fear, dread, and punishment imposed by the god of religion. "

Keywords: Nietzsche, God, death of God, human, glory, die.

پیشه کی

لهم توئینه وهیهدا له ریگهی میتۆدی فینۆمینۆلۆژی تیروانینی نیتچه له مهه ر بنه چه و دروستبونی خودا و چۆنیه تی گه رانه وهی شکۆ بۆ مرۆف رون ده کهینه وه. له روانگهی نیتچه هیچ هه بویه کی میتافیزیکی و ئایینی بونی نییه، خودا وه همه، بنچه ی هه یه له ئه نجامی ترسه وه دروست بوه، بۆ گه رانه وهی شکۆش بۆ مرۆف، پێویسته مرۆف خودا بکوژی. کیشه ی توئینه وه:

پرسی بون و نه بونی خودا، له گه ل ئه وهی کیشه یه کی کۆنه، به لام پرسییکی ئه مرۆیه شه، چونکه تا ئه مرۆش زۆرینه ی خه لک برۆایان به خودا هه یه، به هه بویه کی راسته قینه ی ده زانن. سه ره راپی ئه وهی زانست به شیوه کی باش گه شه یسه ندوه، به لام هیشتا خودا وه ک هیزتیکی نادیار به شیکی سه ره کی له ژیا نی مرۆف پیکدی نی چ وه ک هیزتیکی رزگار کهر، چ وه ک هیزتیکی هه ره شه کهر. کیشه کهش ئه وه یه ئایا خودا هه یه یان نا؟ ئایا بونی خودا مرۆف پرشکو ده کات یان زه لیل و زه بون؟ بۆ وه لامی ئه م پرس و کیشه یه ش بیر و هزری جیا جیا هه ن، به لام هزر و روانینی نیتچه شروقه یه کی

قول دەربارەى ئەم پەرس و كىشەىە دەخاتەرۆ. لە رێگەى هزرى نیتچه بنهچەى دروسیتبونی خودا و چۆنییهتی گەرانهوهى شكۆ بۆ مرۆف رۆن دەكریتهوه. ئامانجى ئەم توێژینهوهش چارهسه کردنى ئەو كىشەىە لە رێگەى بەکارهێنانی میتۆدى فینۆمینۆلۆژى.

گرنگى توێژینهوهكه: ئەم توێژینهوهیه لەبەر چەند هۆكارێك گرنگه:

۱- تیروانینیکی فەلسەفی: بە قولبۆنەوه لە هەردو چەمكى دیۆنیزۆس و ئەپۆلۆ، لە فەلسەفەى نیتچهدا توێژینهوهكه بەشداره لە تیگەیشتنیكى دەولەمەندتر لە کاره فەلسەفییەکانى، بەتایبەتی سەبارەت بە داینامیکی سروشتى مرۆف و داھێنان.

۲- پەيوەندى نىوان زانستەکان: توێژینهوهكه پرديك دروست دەكات لەنێوان فەلسەفە، دەروناسى و توێژینهوه كولتوریهیەکان و دیدیكى گشتگیرانه دەخاتەرۆ، كه چۆن بىرۆكه كانی نیچه دەتوانریت لە بواری جوراوجۆردا بەکارهێنریت. ۳- بەشدارى میتۆدۆلۆژى: بە بەکارهێنانی رێبازى دیاردەناسى، لە توێژینهوهكهدا. کاریگەرى ئەم میتۆدۆلۆژیاىە لە لیکۆلینەوهی فەلسەفیدا نیشان دەدات، بە ئەگەرێكى زۆریشەوه ئیلهامبەخشە بۆ توێژینهوهکانى داھاتو بەمەبەستى سودەرگرتن لە شیوازی هاوشیۆه.

ئامانجى توێژینهوه: ئامانجى توێژینهوهكه دەكریت بە دۆبەش:

ئامانجى گشتى: شروقه کردنى بنهچەى خودا و گەرانهوهى شكۆ بۆ مرۆف.

ئامانجى تایبەت:

۱- گەرانهوهى شكۆ بۆ مرۆف

۲- رەتکردنەوهى بونی خودا

میتۆدى توێژینهوه:

لەم توێژینهوهیه میتۆدى فینۆمینۆلۆژى (رێبازى دیاردەناسى): لەلایە کیتەر بەکارهاتوه، لەم میتۆدەدا بۆ تیگەیشتن لە دەقیك، بیروبۆچونەکان دەربارەى دەقه كه پشنگووى دەخرین، دەقه كه دەخەینە نێو دو كهوانه، چۆن خۆى بۆ ئیمه دەریخات بەو جورە لى تیدەگەین نهگ بگەرینەوه بۆ بىر و بۆچونی پشینهکان دەربارەى دەقه كه. لەبەرئەو مەبەستەش زیاتر پشەت بە دەقه كانی خودى نیتچه دەبەستەم بەو شیۆهیهى خۆى بۆمان دەردەخات. بێگومان هوسەرل دامەزرینەرى میتۆدى فینۆمینۆلۆژیه، بەلام دواتر هایدگەر گۆرانى تیدادەكات، فینۆمینۆلۆجى دادەبرى لەوهى گەیشتنبیت بە جەوهەرى شتەکان هەرۆك چۆن هوسەرل باوهرى وابو. لەلای هایدگەر جەوهەر بونی نییه ئەوهى هەیه بونە، بونیش چۆن خۆمان بۆ دەریخات بەو جورە لیتیدەگەین. ئەم میتۆدەش چەند هەنگاوى هەن كه ئەوانەن:

شیکارى وهسفاكار: باسى ئەزمونی ژيان و کاریگەرییه بونگەرییه کانی هیزه دیۆنیزۆسى و ئەپۆلۆنیه کانی لە ژيانى مرۆفدا دەكهین وهك ئەوهى نیچه وینای دەكات. پاشان تەركیز لەسەر لایەنە دیاردەناسیه کانی ئەزمونکردنى ریکخستن و کایاس (پشوی) و عەقلانییهت و غەریزه دەكهین.

ناسینهوهى جەوهەر: پیکهاته جەوهەریه کانی ئەزمونی مرۆف دەستنیشان دەكهین كه لە ژیر کاریگەرى توخمه کانی دیۆنیزۆسى و ئەپۆلۆنیدان، هەرۆها لیکۆلینەوه لە چۆنیهتی دەرکهوتنى ئەم هیزانه لە هۆشیاریدا دەكهین. لە دوایدا كه مکردنەوهى دیاردەناسی ئەنجامدەن بۆ ئەوهى چەمکه پشوهخته کانی لیبسه نینهوه و سروشتى بنههتی ئەم ئەزمونانه ئاشکرا بکهین.

شتيک له ههچهوه دهستپيکات. چهند به شتيک لهو شتهى په يدايوه له پيشتر هه بوه. ئهستۆ (مادده) به شتيکه له بوني هه مو شتيک و له پيشتر هه بوه. به لام ئايا بنه رته کاني پيناسهش بو ئه و شتانهى له پيشترن هه بون؟ پيناسه کردنى شتيک به بى گه رانه وه بو توخمه کاني دروست نيه، ئيمه ده ليين ئه لقه که له برۆنز دروستکراوه. ئه م دهسته واژه يه، ئاماژه بو دوشته ده کات (برۆنز) که بوه به ئهستۆي ئه لقه که و شيوه يي ئه لقه که ش. که و ابو ئه لقه برۆنزيه که له پيناسه دا چهند توخميکي له پيشترى هه يه. (ئهرستۆ، ميتافيزيک، به شى زيتا، ۱۵۱) بو ئه وهى ئه لقه ي برۆنزي دروست بکه ين پيوستمان به به برۆنزه به بى برۆنز ناتوانين ئه لقه که دروست بکه ين. مادده ش بو ئهرستۆ شتيکه دانه ينراوه و هه ر هه بوه، به لام شيوه ي پيدراوه. هه رچه نده گوراني به سه ر دادى، به لام کو تاي نايه چونکه ماتريال سه ره تاي نايه و بويه کو تاي شى - نيه. راسته ناتوانين به بى برۆنز ئه لقه ي برۆنزي دروست بکه ين، به لام برۆنز خو ي ناتوانى شيوه به خو ي بدات، به لکو ده بيت وه ستايه ک هه بيت ئه و شيوه يه يي له سه ر بنه خشي ئى چونکه "ئهستۆ توانايه خو ي بجو ليني ت. دارتاش کار له سه ر ته خته ده کات و ده يگو رپ ت. (هه مان سه رچاوه، به شى لامبدا، ۲۵۸) به م شيوه يه ش ئيمه بو بوني شته کان پيوستمان به شتيکي مادي و شتيکي نامادي هه يه تا گوران دروست بيت و شيوه به شته کان بدرت. "ئه وهى ده جو ليني ت، شتيکي ديکه ش ده جو ليني ت، له م پرۆسه يه دا ده که وي ته ناوه راسته وه، ئه مه ش ده مانگه يه ني ته ئه و خاله ي جو لينه ريک [بو ئه و پرۆسه يه] ده بى هه بيت، که خو ي جو لينه راو نه بيت و بونيکي هه ميشه ي هه بيت و جه وهه ر و کرده کيش بيت. (هه مان سه رچاوه و به ش، ۲۵۹). ئه م جو لينه ره نه بزۆکه، که به لاي ئه رستۆ وه دوا هو کاره هه رگيزاو هه رگيز شته کان به ده بيت و ناييت ناهي ني ته دى و له ناوي شيان نابات، به لکو ئه و جه وهه ريکي فۆرميه و له ريگه ي فۆرم پيدان به جه وهه ري ماددى شيوه به شته کان ده دات و شته کان دينه بون، به لام جه وهه ري ماددى له لايه ن جو لينه ري نه بزۆک به دينه ها توه، به لکو ئه و بو خو ي هه بوه و هيج شتيک به دينه هي ناوه، لاي ئه رستۆ ش جه وهه ر ئه و بونه يه، که ناييت به بار، به لام هو يه بو بوني شتيکي ديکه (هه مان سه رچاوه، به شى دي لتا، ۱۰۹) جه وهه ري ماديش هيج شتيک به دينه هي ناوه بار نيه بو شته کان به لکو بارهه لگره بويه جه وهه ره، بوني شته کانيش به سترا وه ته وه به بوني ئه و دو جه وهه ره. جو لينه ري نه بزۆک به بى بوني جه وهه ري ماددى ناتوانى شته کان بيني ته بون. چونکه بو ئه وهى فۆرم بنه خشي - پيوسته ماته ر هه بيت. ئه و خودايه وه کو دارتاش وايه، دارتاش بو ئه وهى کورسيه ک دروستبکات پيوستى به چه ندين که ره سته ي وه کو دار و ته شو ي و بزمار... هتد، هه يه بو ئه وهى کورسيه که دروستبکات، چونکه هه رگيز دارتاشه که ناتوانى به بى ئه و که ره ستانه له هه چه وه کورسي دروست بکات. ئه مر بکات بل ي کورسي دروست به دروست بيت. ئه وه ش ئه وه ده گه يه ني که بو ئه رستۆ نالوجيکي و نه کرده يه خودا له هه چه وه شته کان به دي يني ت. چونکه له هه چه وه هيج شتيک به دينايه ت، خوداش بو ئه وهى شته کان بيني ته دى پيوستى به جه وهه ريکي ديکه هه يه. به لام خودا له ني و ئاي نه تا ک خودايه کانداه کونفه يه کوني ت شته کان به دي ده هي ني ت. هه ره وک چۆن له قورئاندا چهندين جار ئاماژه به ده سه لاتي ره هاي خودا ده کرپ ت، که چۆن به کونفه يه کونيک شته کان له هه چه وه ده هي ني ته بون. " فَاِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ" (قورئان، سورته غافر، ئايه تي ۶۸) کون فه يه کون " ئاماژه به بو ده سه لاتي ره ها و بي سنورى خودا. خودا پيوستى به هه چ مادده يه ک يا هه چ ره گه زيکي سروه شي نيه تا له ريگه يه وه شته کان دروست بکات، به لکو خو ي ره ها يه، هه ر ئه وه نده به سه بل ي: "بى" ئه وا بى "سى و دو" ده بيت، که ئه مرپش بکات بل ي نه بيت، ئه وا هه رگيزاو هه رگيز ناييت. ئه مه ش جياوازي ني وان خوداي ني و ئاي نه ئاسمانيه کان و ميتافيزيکيه کانه .

بەلەم پێویستە ئەو هەش بەخەینەر و کە سەرەپایی جیاوازی هزری میتافیزیکستەکان دەربارەی چەمکی خودا لەگەڵ باوەری ئایینی خۆشیان بیریان دەربارەی خودا جیاوازی بۆ نمونە: لەروانگەیی ئەرستۆدا جیهان ھەرگیز خەلقنە کراوە، بەلکو لە جەوھەری خویدا ئەزەلییە. ئەرسستۆ ئەو شتەیی جوڵە دەخاتە کاڤینانەو بە جوڵینەری یەكەم ناو دێری دەکات کە بەلای ئەو هەو بەلاترین خودای نادیار (نەناسراوە) و تەواو جیاوازی لە خوداوەندە جوړبە جوړەکانی یۆنان، لەوانە زیئۆس، ھیرا، ئافرۆدیت و ئەپۆلۆن. ھۆکاری ھەر جوڵەییەکی جوڵینەری نەبزوکە، بەلەم ئەو خۆی دەست لە روداوەکان وەرناوە، بەلکو بەر دەوام سەرقالی بێکردنەو ھەیکە کە خۆی بابەتە کە یەتی. بە پێچەوانەو پیشەگەری پیرۆزی ئەفلاتون گایانەخشیکی کە فۆرمە نمونە ئەزەلییەکان کۆپی دەکات. ئەم بۆ چوونە لە بەلگاندنیک دەچیت کە لە کۆماردا باسی دارتاشیک دەکات. کە بۆ دروستکردنی کورسییە جیاوازی و تەواو مەروییەکانی خۆی، لاسایی ئایدیایی کورسی دەکاتەو، ئەلبەتە خۆلخینەری جیهان پینگە و جینگەییەکی بەلاتری لە دارتاشیی ھەیکە، بەلەم ئەو سەربەستەری نییە. فۆرمەکان ھەمیشە لە سەرووی ئەو شتانەو ھەن کە ئەو دروستی کردون. (سقی، ۲۰۰۶، ۹۴). لای ئەرستۆ خودا جەوھەری فۆرمییە، جیهانی دروستنە کردو، تەنیا جوڵەیی پێداوە، کاری بەسەر روداوەکانەو نییە و چاودێر نییە بەسەر ژیانەو بەلەم لای پلاتۆن خودا کۆپیکارە، لە رینگەیی کۆپیکردنی ئایدیایکانەو جیهان و شتەکانی نیوجیھان دروستدەکات. بەلەم پێچەوانەیی ئەم دوو شتێوازە، نیتجە بۆچون و روانینی ھەر یەكە لە دینەیلە ئاسمانییەکان و ئایدیالیستیەکان رەتدەداتەو. خودادا ھەك بقی سەرەکی دەبینیت، تیکشانندی ئەو بتەش بە خالی سەرەکی دەبینت بۆ تیکشانندی بتەکانی تر، چونکە دواجار شانکەندی کۆپی بتەکانی تریش بە جوړیک لە جوړەکان پەيوەستە بە تیکشانندی ئەو بتەو. خودا لە فەلسەفەیی نیچەدا بنەچەیی ھەیکە و مەرووف خۆیی چیکەریەتی، نەك ھێزیک بانیروشتی و میتافیزیکی راستەقینە بێت بون و شتەکانی بەدیھیتابیت و ھەبوەکان پەيوەستەن بە بونی ئەو هەو. بە تێروانی نیتجە لەسەرەتاکانی مێژوی مەرووف لەنیوکلان و ھۆزەکاندا سەروریک رۆلی بەلای بینیو. تاکەکانیش خۆیان بە قەرزداریی ئەو سەرورە زانیو، چونکە ئەو ھەو رۆلی سەرەکی بینیو لە دامەزراندنی ھۆزدا سەروریک نیو ھۆزیو. پاشان بەرەبەرە ئەو قەرزە لەسەر یەك کەلە کە دەبیت، تا ئاستیک دانەو ھەو قەرزە دەبیتە کاریکی مەحالی، لێرەش ترس لەو باپیرە سەرەتاییە سەرھەلەدات، "لە ئاکامیشدا باپیرە سەرەتاییە ھەرە بەھێز و بە دەسەلاتەکانی ھۆز لە کوتایي لە میانەیی خەیاڵکردنی ترسی کەلە کە بودا، وایان لیکراوە شێو و فۆرمی قارەمانی ئەفسانەیی و ھەرگەن و بخرینە نیو تاریکایی و تەنیاپی خودایانەیی وا کە ویتا ناكریت. دیارە لەم حالەتەدا باپیرە گەورەیی یەكەم شێو و فۆرمی خودایی وەرگرتو. " (نیتجە، ۱۸۸۷، ۱۵۸). بەمجۆرە خودا لە ئاکامی قەرز و ترسی کەلە کە بوی باپیرانی سەرەتاوە سەرپەلداوە و بنەچەیی ھەیکە، ھەر لە خۆیەو خودا دروست نەبو، یان خودا بەو جوړە نییە کە میتافیزیکستەکان و ئاینە ئاسمانییەکان باسی لێو دەکەن. خودا رەگیک مێژویی ھەیکە و لە نیو مێژودا رۆپی داووە. ھەرچەندە نیتجە پیمان نالی چۆن ئەو خودایە گۆراوە بۆ خودایی نیو ئاینە ئاسمانییەکان و میتافیزیکسەکان. بەلەم ئەم جوړە خودایە ئایدیالیستەکان و ئاینەکان باسی لێو دەکەن رەت دەداتەو و بەلای ئەو هەو ھیکە خودایە کە بەشێو ھەیکە راستەقینە بونی نییە. چ خودای کۆن، چ خودایی تازە. یان بەمانایەکی تر چ خودایی فەلسەفی، چ خودایی ئایینی راستەقینەن و ھەك شتەکانی نیوجیھان، بەلکو ئەو ھەیکە و ھەمیکە ھەك راستەقینە لێدەروان. "خودا و ھەمە و ھیکە تر: بەلەم ئەز دخودازم و ھەم و خەیاڵتان لە سنوری بیراندن دابی" (نیتجە، ۱۸۸۳، ۱۰۹) بەلەم کاتی و ھەم و خەیاڵ لە ئاستی بیراندن تێپەرن، شێو ھەیکە ئەفسانەیی و خورافی و ھەرگەن، دەبن بە ژەر و کارساتیک گەورە بەسەر مەرووفەو، ھەرورە کۆچۆن و ھەمە خودا کە بۆتە شتیک واقعی و راستین، لە بنەرەتیشدا ترس لە باپیرانی سەرەتا ئەو و ھەمەیی چیکردو، مەرووفی بەرە و کۆیلەتی و نامۆیی بە خۆی

بردوه و تا ئاستیک بیرى مروڤى گه ناندوه .ئیدی خودا وهک هه بوبویهک له دهستکردی مروڤ زیاترنیه .(فارس، ۲۰۰۷، ۱۲۴). ئاخ براینه! ئەو خودایهش که من خولفاندم، وهکو هه مو خودایان، دهسکردی مروڤ و کهریهتی مروڤ بو" (نیتجه، ۱۸۸۳، ۴۸) بهمجورهش خودا، ههر مروڤ خوڤیهتی له سروشتی خوڤی دامالراوه، شیویهکی ئەفسانه بیان پیداووه و پاشان ئەو شیویه ئەفسانیه بوته خودایهکی بههیز، هه مه شتران، کهریهتی مروڤ تا ئاستک روڤشته بوته خودا .

له گه‌ل ئەوهی نیتجه بنچهی خودامان بو ڤون ده کاتهوه و پیمان ئیژی خودا وهه مه وه. به‌لام ههر له و ریگه‌یهوه نه‌بونی خودا ناخاته‌ڤو به‌لکو له‌لایه‌کی تریش له ریگه‌ی نا ته‌کوزی (نه‌زم)ی گه‌ردون و ئاسمان پیمان ئیژی هیچ دروست که‌ریکی ئاوهری و ریگه‌ر بونی نییه وهک چیکه‌ر و خولفینه‌ری گه‌ردون. وک خوڤی ئیژی: "ئه‌ی ئاسمانی سه‌ر سه‌رم، ئەی پاکترین! ئەی به‌رزترین! ئیستا پاکي تو بو من له‌وه دایه که هیچ جوئیکه‌ریکی ئەقلی ئەزه‌لی و، هیچ داوئیکي داوته‌نکه له کارا نییه" (هه‌مان سه‌رچاو، ۲۰۶) به‌مشویه به‌ پیچه‌وانه‌ی ئەو بیرمه‌ند و که‌سانه‌ی گه‌ردون و ئاسمان به‌ ته‌کوز و ریگه‌پیک داده‌نن و پیمان وایه گه‌ردون به‌ شیویه‌کی ئەندازه‌ی ریگه‌راوه، بونی ناریکی له گه‌ردون ره‌تده‌ده‌نه‌وه، و به‌ جوړیک نه‌نگی ده‌زانن. ئەم ریگی و ئەندازه‌یه‌ی گه‌ردونیش ده‌گه‌رینه‌وه بو هه‌بویه‌کی به‌ ده‌سه‌لات و ئەندازه‌ساز، هه‌روه‌ها ده‌یکه‌ن به‌ به‌لگه‌ بو بونی. چونکه پیمانویه ناکریت ئەم ته‌کوزیه‌ی گه‌ردون له خوڤیه‌وه هاتی، هه‌روه‌ک چوڤ پلاتون و هه‌ا تیروانینیکی هه‌بو " ده‌په‌ژیت: گه‌ردونی ریگه‌راو جوانترینی سه‌رجه‌م شته دروستبوه‌کانه، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی جوانترینه ئەوا ده‌بیت خودای ریگه‌ر له کاتی ریگه‌ستنیدا ئاویری له بونی ئەزه‌لی، واتا له ئیدی (ئایدیای) گه‌ردون دابینه‌وه ههر له‌به‌ر ئەم هۆیه‌شه که ده‌روینه (کوپیگه‌راوه‌که) ریگه‌راوه‌که هینده کامل سه‌رجه‌مییه و هاوکات به‌ ده‌رون و ژیان ته‌نراوه. هۆی ئەم ریگه‌ستنیه‌ش بو چاکي خودا ده‌گه‌رینه‌وه. چونکه له‌به‌ر ئەوه‌ی خودا چاکه، ئەوا نه‌شیاوه له ئەو به‌خیلی (فتوونۆس) بوه‌شینه‌وه هه‌ر بویه‌یسه‌تویه‌تی که گه‌ردونی دیار هه‌تا راده‌ی شیان له خوڤی بجیت (Hollingdale, 1999, 123). نیتجه به‌ پیچه‌وانه‌وه ئاسمان و گه‌ردون به‌ ناته‌کوز و شیویه‌کی ناته‌ندازه‌ی داده‌نیت. به‌لای ئەوه‌وه جیهان ریگه‌راوه و هیچ ئەندازه‌ی ریگه‌راوه‌ی نییه، به‌لکو ئەوه‌ی هه‌یه به‌لای ئەوه‌وه هه‌لکه‌وت و ریگه‌وته. هیچ نه‌فرین و کفریکیش له‌وه‌دا نییه ئاسمان و گه‌ردون به‌ ناته‌کوز ببینن به‌لکو نه‌فرین و کفر له‌وه‌دایه ئیمه ئاسمان و گه‌ردون به‌ شیویه‌ی ئەندازه‌ی و ریگه‌پیک ببینن. پیمان وای ئەم ریگه‌پیک و ئەندازه‌یه مه‌به‌ست دارانه‌یه و هیژیک له‌ پشتیه‌وه. به‌لام نه‌خودایه‌ک له‌ گورپه‌ نه‌ هیچ شه‌یتانیک، به‌لکو ئەوه‌یه‌ی هه‌یه ریگه‌وته. "ریگه‌وتی خاوه‌نشکو ئەمه‌ کۆنترین به‌گه‌زاده‌ی جیهانه، من ئەم ناوهم به‌ هه‌مو شتیک دایه‌وه، به‌مجوره له‌ کۆیله‌تی قه‌ست و مه‌به‌ست رزگارم کردن. " (نیتجه، ۱۸۸۳، ۲۰۶) ئەمه‌ش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی مادامه‌کی خودا وهه‌مه، هه‌قیقی نییه به‌و شیویه‌ی میتافیزیکسته‌کان و ئایینداره ئاسمانیه‌کان باسی ده‌که‌ن و لیده‌روانن. ئەوه‌ی هه‌شه‌ ریگه‌وته. شتیک نامینی به‌ ناوی مه‌به‌ستداری گه‌ردون و ژیان. چونکه ته‌نه‌ها ئەو کاته ده‌توانین بلین ژیان و گه‌ردون مه‌به‌ستدار و ئەندازه‌یه، که ئەندازه‌ی ریگه‌راوه‌ی له‌ پشتیه‌وه بی و جاجالۆکه ئاسا ته‌ون بجی، به‌لام کاتی وه‌ها خودایه‌کی جاجالۆکه ئاسا بونی نییه، ته‌کوزیانه ئاسمان و گه‌ردون چیکات ئەوا شتیکیش نامینیت به‌ ئەندازه‌ی و مه‌به‌ستداری گه‌ردون و ئاسمان، به‌مه‌ش مروڤ رزگاری ده‌بیت له وه‌می خودای ئایدیالیستان و هه‌بویه‌کی ئەندازه‌ی، هه‌روه‌تر له ترس و خوڤ و سزایی خودای دینداران. (Young, 2010, 289)

باسی دوهم: مردنی خودا

لهم باسه دا باس له جار دانی مردنی خودا ده کهین. لهم پرسیاره شه وه ده چینه باسه که مان. ئە گەر خودا وه هم بیت و بونی نه بیت که وایه چۆن ده مریت، یان چۆن ده کریت باس له مردنی خودا بکهین کاتی بونی نه بیت؟ ئە گەر به شیوهیه کی روکهشی له په یوهندی ئەو دو رستهیه تیبگهین (خودا وه همه، خودا مرد) ئەوا توشی هه له ده بین. چونکه راسته ناکۆک خۆیان ده دوین، به لām له راستیدا ئەم دو رستهیه دژ و ناکۆک نین به یه ک به لکو ته و اوکاری یه کترن و یه کتر ته و او ده کهن. "چونکه بانگه شه ی روخاندنی ئەم راستیه نا - میتافیزیکییه له ناو بردنی شتیکی هه بو نیه. پوچ کردنه وه ی نه بویه که، که له میتافیزیکی روناکبیندا بوه به بناخه بۆ بون و زانین و به هاکان. نیتچه له گه ل مردنی خودا دا ئاماژه بۆ نه بونی ئەو بونه ده کات. (که مال، ۲۰۰۹، ۶۷). راگه یاندنی مردنی خودا له فهلسه فه ی نیتچه دا په یوهندی به و وه همه وه هه یه، که وه ک راسته قینه و ریالیکی میتافیزیکی لیروانراوه، نه ک به و مانایه پی خودا به شسیوهیه کی راسته قینه بونی هه بیت و مرۆف یا ئویه مرۆف هه و لی کوشتی بدات. به مانایه کی تر مرۆف یاخی نه بوه له خودا و چوینته جهنگه وه له گه لیدا هاوشیوهی جهنگی نیوان دو پاله وان، له و جهنگه شدا مرۆف خودای کوشتی و زالبوی به سه ریدا. چونکه ئە گەر به و جو ره لی بروانین ئەوا بونی خودا وه ک شتیکی راسته قینه ی لیدیت، به جو ریک ئەم شیوه لیروانینه ده بیت به دانپیدان به بونی خودا وه ک هه بویه کی راسته قینه. ئەوه ش ناکۆک ده بیت به فهلسه فه ی نیتچه چونکه نیتچه خودا به وه هم و نه بو داده نی. به لām نیتچه مه بهستی له مردنی خودا، مردنیکی فیزیکی نیه، به لکو مه بهستی مردنی ئەو وه همه یه که وه ک راسته قینه لیروانراوه و بۆته هه بویه کی حه قیقی. (Magnus & Higgins, 1996, 142) وه ک خۆی ده لی: ئەو خودایه ی مرۆف بو و ته نیا تۆزیک له من و له مرۆف ده چو: ئەم تاپویه له ناخی ئاگر و خۆله میشی— منه وه به ره و من هاتبو، هه ر به راستی له ئاسمانه وه نه هاتبو براینه چی رویدا؟ من به سه ر خۆمدا، به سه ر رهنج و ئازارم دا سه رکه وتم و خۆله میشی— خۆم هه لگرت و چوم بۆ چیا. له وی مه شخه لکی رونم بۆ خۆم دیته وه و به مجوره تارامیم تاراندا! (نیتچه، ۱۸۸۳، ۴۹). بویه نیچه ده یه وه ی ئەو بته وه همیه تیکبشکینیت و مرۆف به توانا و ویستی خۆی ئاشبکاته وه. ئەوه له مرۆف بگه یه نی ئەو چیکه ری خودایه نه ک خودا چیکه ری ئەو بیت، تشتک له ئاسمانه وه نه هاتوه، له ناخی خۆیه وه یا باشر بیژین له ترسی خۆیه وه و هه تاپۆ و خودایه ک دروست بو. به مه ش ده یه وه ی مرۆف بگه یه نیتته ئەو ئاسته ی بۆ ئەوه ی خۆی وه ک مرۆف بیینی، پیویسته ئەو وه همه بکوژی و جاری مردنی خودای وه همی بدات. به های نو ی و ژیا نی دروست بکات و کوپی ئەو به ها دینی و میتافیزیکیانه بخاته لاه. (Kaufmann, 1974, 287) به لām ئەو کاره له توانا و ویستی هه مو که سیکدا نیه، هه مو که سیک ناتوانی بچیته چیا و خودا بتاریتی ته نیا زه رده شت و ئویه مره ف نه بیت، هه ریویه نیچه ده لیت: "به لām، ئەوه من لیره دا چیم گوت؟ به سه به سه سه! لیره له م شوینگه یه دا شتیک هه یه پیویسته له سه رم، بیده نگ بم: یا بانگه شه ی شتیک بکه م گه نجانه تر بیت" ئایینه ده یه کی زیاتری هه بیت"، له من به هیتر بیت، ئەو ئازاده ئەم کاره ده کات یا نایکات، شتیک ته نها زه رده شت ئازاده له ئەنجامدانی، زه رده شت که هیچ خودایه کی نیه" (نیچه، ۱۸۸۷، ۱۷۳). راسته و هه کاریک "راگه یاندنی مردنی خودا دا" کاریک قورس و گرانه، میژوی خودا و ئاین، میژویه کی دور و درێژه. هه ر له زوه وه مرۆف ئاینی چیکردوه، به جو ریک ره گی له نیو مرۆفدا داکوتاه، به ئاستیک گه شتوه که قسه کردن و گومان کردن ده رباره ی بۆته کاریک نه کرده و ده ست ویرانه گه شتو، تا ئاستی تاپۆ. به لām ئویه مرۆف توانایی و هه کاریک تهسته می هه یه و ده توانی میژوی چهندان ساله ی ئاین و میتافیزیک هه لمانی، پیمان بیژی خودا وه همه، خودا بکوژن، خودا مردوه، له به ره ته وه ی ئەو ئازاده و زانایه ده زانی خودا بنه چه ی هه یه. ئەوه هه بویه به خوداش دانراوه وه همه و حه قیقی نیه. هه ره وه هه یه هه شه ریکه وته و هیچ خودایه کی ته ونکه ره له ئارادا

نیه. له لایه کی تریش ئه و شیر ئاسا هیرش ده بات به هاگان تیکده شکینئ و یاخیبانه خودایی وهمی، ده کوژیت و جاری مردنی راده گه یه نی. یانی زهرده شت ته نیا زانا نییه درۆ و وهمی خودا بخاته پرو، به لکو دلیر و بویریشه، سه ره رایی بونی مه ترسی له نیو ئاپوره جاری مردنی خودا ده دات. به ئاگری پرتین چیا رۆشن ده کاته وه تا ببینین له ئاسمان هیچ تارماییه ک، خودایه ک بونی نییه .

جگه له م شیوه یه پی مردنی خودا (وهه مه خودا یا خودای وهمی)، نیتچه باسی دو شیوه ی دیکه ی مردنی خودا ده کات ئه وانیش بریتین: له کوشتی خودای کۆن له لایه ن خودای نوی، ههروه ها کوشتی خودای نیو یه ک ئاین له لایه ن شوینکه وه کانییه وه. به لām ئه م شیوه مردنانه ی خودا، پوچه لکردنه وه ی خودا نین وه ک راگه یاندنی مردنی وهمی خودا، به لکو مردنی خودا یه که و هاتی خودایه کی تره یانی خودایه ک ده مریت، خودایه کی تر جیگایی ده گرته وه . بۆ ئه وه ی خودای نوی بیته پپووسته خودای کۆن بمریت یا نه فی بکریت. سه باره ت به مردنی خودای کۆن له لایه ن خودای نوی ئه مه زۆر جار له میژودا رویدا وه. وه کو چۆن کاتی مه سیح دیت خودای کۆن ده کوژیت. خودایه کی نوی له دایک ده بیته. "چونکه له رابردودا، خودا هه ر ته نیا میلله ته که ی خۆی هه بو (میلله تیکی هه لپژیردراو)، به لām دوا ی ئه وه رینگاکی جیهانی نامۆ، نامۆ وه کو میلله ته که ی خۆی، ره وه خه لکانی نامۆ و بیگانه رۆیشه ت، له م کاته وه ناتوانین له یه ک شویتدا جیگیربیت، تا وه کو ماله که ی که وه ته هه مو شویتیکی جیهان، هه مو شویتیک بو به مالی ئه م. ئیستا ئه م، له هه مو لایه که وه بۆ ته گه وره ترین هاوولاتی جیهانی (نیتچه، ۱-۱۸۸۸، ۴۹)، به جوژیک خودای مه سیحه ت ده بیته خودای گشت جیهان به لām خودای کۆن خودای یه ک گه له ئه م خودایه (خودای کۆن) هاوکار و پالپشتی یه ک گه ل ده کات، یانی خودایه کی تایبه ت به گه لکی دیاریکراوه، خودای هیچ گه لکی تر نییه، به لām خودای مه سیح خودای هه مو خه لکه تایبه ت نییه به یه ک نه ته وه و ره گه زیک، خودایه کی جیهان نییه. وه کی مه سیح خۆی ئیژی: منم روناکی جیهان، ئه وه ی دوام بکه ویت هه رگیز به تاریکیا ناروات، به لکوروناکي ژیا نی ده بیته (ئینجیلی پیرۆز، یوحه ننا، ۸، ۱۲) به مه ش به هاتی مه سیح، خودای نوی له دایک ده بیته. خودایه ک ده یه وه ی جیهان روناک بکاته وه و رزگاری بکات، چونکه خۆی به خودای هه مو جیهان ده زانی نه ک وه ک خودای کۆن ته نیا خۆی به خاوه نی گه لیک بزانی، هه ر له بهر ئه مه ش ئه م خودا نوێیه خودای کۆن له گۆرده نی. له م شیوه دا خودایه ک خودایه کی دیکه ده کوژی و ئاینیکی نوی راده گه یه نی. سه باره ت به کوشتی خوداش له لایه ن شوینکه وه ته کانی یه ک ئاین، نیتچه باس له قوتابییه کانی مه سیح، به تایبه تیش قه شه پۆلس ده کات که چۆن دوا ی له خاچدانی مه سیح، مه سیح ده کوژیت و خودایه کی نوی ده خو لقیته، خودایه ک پپچه وانه ی مه سیح رق و کینی هه یه و تۆله ده کاته وه. مه سیح تۆله ناکاته وه دژی شه رانگیزییه، ئه و به جوژیکه له نه یه رانیته. خۆش ده بیته، وه کو نیچه ده لیت: که سایه تی مه سیح به جوژیکه، هیچ جوړه به رگریه ک له خۆی ناکات، توره نابیت، سوکایه تی به که س ناکات، به رپرسیاریتیش ناخاته ئه ستۆی هیچ که سی. ته نانته به ره نگاری شه ر خودازیش نابیته وه، به لکو خۆشی ده ویت و خۆشه وستی پنده به خش (نیچه، ۱-۱۸۸۸، ۱۰۴) مه سیح ئاوا که سیکه دژی شه ر خوداز نییه، به لکه دژی شه رانگیزییه، وه کو چۆن یارانی خۆش ده ویت، ئاواش نه یارانی خۆش ده ویت یانی ئه و که سیکه ته واو دژی رق و کینه، ده هو ی بیسپه ته وه. به لām یارانی پپچه وانه ی ئه و رق و کین ده ژیننه وه، چونکه به دنیا ییه وه دیاره ئه م گروه بچوکه (قوتابییه کانی مه سیح) له بنجینه ی پرسه که تینه گه یشته وه: مۆرکی ئه م نمونه یه ی که مه سیح له میانه ی مردنی خۆیه وه دایمه زاندوه، ئازادی و بالابون به سه ره هه سترکردن به سه ره هه مو جوړه رق و قینیک. ئه وه ش ئامازه یه له سه ره ئه وه ی که ئه وان- قوتابی و هاوړیکانی - به گشتی چهنده که م لپی تیکه یه شون! مه سیح نه یویست له میانه ی مردنی خۆیدا هیچ شتیک بسه لمینیت، ته نیا ئه وه نه بیته که به شیوه یه کی گشتی رینماییه کانی خۆی بخاته

بروای ئاینیدا ئەو هه‌بوهیه که هه‌مو تشتی‌ک بۆ بونی ئەو ده‌گه‌رێته‌وه، به‌لام کاتی مرۆف ده‌گاته ئەو باوه‌ره و راستیه‌ی خودا وه‌همه و بونی نییه. ئیدی هۆیه‌کی به‌ده‌سه‌لات و ئاوه‌زی نامێنی بونی به‌وه‌وه گرێدرایی، نه‌سه‌روه‌ریکی بالاش هه‌ره‌شه‌ی لیبکات و بیخاته نیو چوارچێوه‌ی سزا و پاداشته‌وه. به‌لکو مرۆف ده‌گاته ئەو تیگه‌یشتنه‌ی له‌ راستیدا خۆی چیکه‌ری وه‌همی خودایه. ئەمه‌ش یانی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی ئەو روانگه‌یه‌ میتافیزیکیه‌ی بونی مرۆف و تیکرایی هه‌بوه‌کان به‌ بونی خوداوه‌ گرێده‌دات. لێره‌وه بونی خودا به‌ بونی مرۆفه‌وه به‌نده یانی به‌ بروای نیتچه مرۆف هه‌م چیکه‌ر و هه‌م بکوژی خودایه. له‌ هه‌ردو روشه‌وه‌ شان و شکۆی مرۆف ده‌رده‌خات. مرۆف چ وه‌ک چیکه‌ری خودا سان و سانسازی و داهینه‌ری مرۆف ده‌رده‌خات، چ وه‌ک بکوژی خوداش هه‌ر هیز و بویری مرۆف دیار ده‌خات. چونکه مرۆف خۆی ئەو وه‌همه‌ سامناک و به‌هێزه‌ی دروست کردوه، هه‌ر خۆشی هه‌ولێ کوشتی ده‌دات. (بدوی، ۱۹۷۰، ۱۰۵) به‌لام دواجار هه‌ر ئەم داهینه‌نه‌ش ده‌بێت به‌ به‌لا و نه‌هامه‌تی بۆ مرۆف و ژیان. ده‌کریت بلێن خودا ئەو ده‌هنده‌ فره‌زان و سامناکه دروستکراوه به‌هێزه‌ی خه‌یالی مرۆفه‌ بۆته به‌لا به‌سه‌ریه‌وه و ده‌بێت له‌ناوی بباته‌وه. ئەمه‌ش هه‌ر گه‌وره‌ی و شکۆی مرۆف دیارده‌خات به‌رامبه‌ر به‌ خۆی و ژیان. له‌لایه‌کی تریش کوشتی خودا هه‌ر خزمه‌ت به‌ مرۆف ناکات، به‌لکو له‌ به‌رژه‌وه‌ندی "خودا" ش دایه. خودا رزگاری ده‌بێت له‌م هه‌مو ده‌سه‌لات و کوشت و کوشتاره‌ی به‌ناوی ئەوه‌وه ده‌کریت، یان به‌ زمانی نیتچه‌ باشترین شتی مرۆف له‌ گه‌ل خودای بکات ئەوه‌یه که ببه‌خشێ. واته بیکوژی. هه‌روه‌ها به‌ کوشتی خودا ئیمه رزگارمان ده‌بێت له‌ دروشمانیکی وه‌ک: "خودای به‌خشنده و میهره‌بان" "خودای رزگارکه‌ر" که به‌گشتی هه‌رسێ ئاینه ئاسمانیه‌که خودا وه‌ک به‌خشنده داده‌نێن. ئەمه‌ش گه‌رانه‌وه‌ی شکۆیه بۆ مرۆف ئیدی مرۆف چیدی ئەو بونه‌وره‌ لاوازه، گوناهبار و بوده‌له‌یه نیه‌ چاوی له‌ ده‌ستی خودایه‌کی وه‌همی بیت به‌زه‌ی پێدا بێته‌وه، ببه‌خشێ و رزگاری بکات. به‌لکو ده‌بێت خۆی ژبانی خۆی دروست بکات. (الأهوانی، ۱۹۶۵، ۷۸). به‌مشێوه‌یه "شکۆی مرۆف له‌ نه‌په‌رستندایه‌ چونکه په‌رستن نه‌نگه! نه‌ بۆ هه‌موان، به‌لکو بۆ من و تو، بۆ هه‌رکه‌سێ که وێزدانی هه‌بێ. په‌رستن بۆ تو نه‌نگ ده‌بێ! تو ئەمه‌ چاک ده‌زانی: دیوی ترسنۆکی ده‌رونت پێی خۆشه‌ ده‌سته‌وه‌ئێژنو دابمێنی و بکه‌وی، ته‌مه‌ل و ته‌نه‌له‌ش بی - هه‌ر ئەم ترسنۆکیه‌ پێی گوێ خودایه‌ک هه‌یه!" (نیچه، ۱۸۸۳، ۲۲۴) مرۆفی په‌رستش هه‌رده‌م له‌نیو ترس دا ده‌ژی و ده‌بێته به‌شیکێ سه‌ره‌کی له‌ ژبانی، ترس له‌ "خودایه‌کی گه‌وره" که ده‌توانی به‌ بێت و نه‌بێت ژبانی به‌ ئاراسته‌ی جیا جیا دا ئاراسته‌ بکات. ئەمه‌ش وای لێده‌کات چاره‌نوسی بداته‌ ده‌ست خودا، خۆی ده‌سته‌وه‌ئێژنو دانیشی. چاوی له‌ به‌زه‌ی و لوتفی خودا بێت. یانی خۆی ده‌بێته بوکه‌له‌یه‌ک شوێن فه‌رمانه‌کانه‌کان ده‌که‌وی و که‌سیکی فه‌رمان به‌سه‌ر داکراوه. په‌رستن چیتر نییه، جگه له‌ هینانی کۆیلایه‌تی بۆ مرۆف، کۆیلایه‌تییه‌ک، به‌ مژده‌ی ترش و شیرینه‌وه، مرۆف بۆ ئەوه‌ی ئازادبیت پێویسته‌ ته‌تایست بێت. ته‌تایستی مرۆف رزگار ده‌کات نه‌ک کړنۆش بردن و پارانه‌وه. هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌ش "مرۆفی بێپروا دزیو و ناشیرین نییه، چونکه سه‌ربه‌سته و هه‌یج ده‌سه‌لاتیکێ ده‌ره‌کی بونی داگیر ناکات. ناشیرینی و دزیوی له‌ ژبانی کۆیلایه‌تی و برواگه‌ریدايه. برواکار که‌سیکی زه‌بون و ترسنۆکه و بونیکی نامۆی هه‌یه. (که‌مال، ۲۰۰۹، ۷۳) ئەمه‌ش پێچه‌وانه‌ی روانگه‌ی باوه، هه‌رده‌م مرۆفی "بێپروا" به‌ که‌سیکی تیکده‌ر و دزیو، ناشیرین لێپروانراوه و به‌ کێشه‌ زانراوه بۆ کۆمه‌لگه و مرۆفه‌کانی تر.

له‌نیو کۆمه‌لگادا به‌ر ده‌یان رسته‌ی له‌و شێوه‌یه ده‌که‌وین: ئەو که‌سه‌ بێ ئیمانه و نوێژنه‌کره‌ گولاره. که‌سی بێ بروا هه‌م دنیا‌ی ده‌چی، هه‌م قیامه‌ت... هه‌ند. به‌لام له‌ راستیدا مرۆفی بروادار کێشه‌یه بۆ ژیان و مرۆف، چونکه ئەو کۆیله‌یه و ده‌بێته هۆی درێژه‌دان به‌ میگه‌ل و کړنۆش بردن بۆ وه‌هم و درۆیه‌ک که به‌ راسته‌قینه‌ دانراوه، هه‌روه‌ها مرۆفی ئیمان دار بوده‌له و له‌ خۆنامۆیه، به‌ پێچه‌وانه‌وه مرۆفی بێپروا که‌سیکی ئازاد و خاوه‌ن "شکۆیه". وه‌ک خۆی ئێژی: ئەزم

زهردهشت، مروفی بى خودا: له كوی ده توانم هاوچه شنى خۆم وه بىنم؟ هه قالی من ئهوانه كه خویان وىستى خویان بهدى دین، ته سلیم و رهزا دهفته و تین. (نیتچه، ۱۸۸۳، ۲۱۲) بىگومان مه به سستی نیتچه ئوپه ره مروفه، چونكه ته نیا ئه و توانایى وه ها كارێكى هه یه خودا بكوژی، دژی ئاپوره و ميگهل بېت. نه خوی به دهسته وه بدات و نه رهزاش بى، به لكو خوی وىستى خوی بهدى دینیت و فه رمان به سه ر خویدا بكات. به م پیه نیچه به راگه یاندنی مردنی خودا مروف به ره و عه ده ميه ت و پوچى نابات به لكو له و ریگه یه وه مروف به وىست و توانایى خوی ئاشت ده كاته وه بانگی مروف ده كات ژيانى خوی چى بكات دور له ئایدىا و مژده ی ئاین و دینداران. (كرم، ۱۹۳۶، ۱۵۶).

به مردنی خودا مروف تاراده به كى زور رزگارى ده بى له به لایى "ترس"، چونكه ترس خودا دروست ده كات، مروف ده خه سیئ و وای لیده كات چه قبه سى و خوی تینه په رپینى، ته نانه ت ترس دلپریش له مروف ده ستینیتته، به لام كاتى مروف مردنی خودا راده گه یه نیت، ئیدی ترس وه كو كیویكى گه وره ده رى .

"ئه و كاته ی مروفیش به سه ر ترسه كانی خوی دا زال بو، ئه وده م به سه ر بىر كرده وه و بۆچونه خورافى و ئایینیه كانیدا زال ده بېت، ده گاته پله یه كى به رزى شارستانییه ت، واز له وه دینیت بره به هه بونی مه لایكه ت بكات، چى تر بره وای به هه بونی گوناھى ئه سلى نییه، ته نانه ت وای لیدیت چى تر ناتوانیت قسه له باره ی رزگارى رۆحیش بكات (نیتچه، ۱۸۷۸، ۴۹-۵۰) به نه مانى ترس مروف مندال ده بېته وه و جارێكى تر له داىك ده بېته وه، به لام ئه وده م نه خودا هه یه، نه مه لایكه ت، نه فریشته، نه شه یتان، نه رۆح و رۆحی پیرۆز. مروف خوی هه یه له سه ر بى، به رز، واره تر له مروف چوه بۆته ئوپه ره مروف، كۆمه لگاش خالى له خورافیات و درۆ وه هم و ئایدىال. (سعد، ۱۹۹۵، ۲۱۴).

ئه نجام

۱- خودای میتافیزیكى (ئه و خودایه ی ئایدىالیسته كان باسى لیه ده ده كهن)، جیاوازه له خودای ئایینى (ئه و خودایه ی دینداره كان باسى لیه ده ده كهن). ئه و خودایه ی ئایدىالیسته كان باسى لیه ده ده كهن، شته كان له هیه چه وه دروست ناکات، چونكه نالۆجیکیه شته كان له هیه چه وه دروستین، به لام به پیه وانه وه خودای ئایینى و نیو ئاینه كان شته كان له هیه چه وه دروست ده كات.

۲- له روانگه ی نیتچه هیه خودایه ك بونی نییه، خودا ورینه یه، بنه چه ی هه یه. له ئه نجامى ترس له باپیرانى سه ره تاوه دروستبه وه و مروف خوی چى كرده، به مجوره ش نیتچه بونی هه ر خودایه ك ره تده كاته وه.

۳- نیتچه باسى سى جور مردنی خودا ده كات، مردنی خودای وه همى، مردنی خودایى كۆن له لایه ن خودای نوى، مردنی خودا له لایه ن پهیره وانی هه مان ئاین.

۴- مروف هه بویه كى شكۆدار و خالقه، چ وه ك بكوژی خودا و چ وه ك چىكه رى خودا. چونكه به لای نیتچه وه خودا خالق نییه، به لكو مروف دروستكاره، ته نانه ت خودا خویشى دروستكارى مروفه.

۵- ئه و كاته شكۆى مروف ده گه ریتته وه كه مروف خودا بكوژی، نیتچه وته نى خودای خوی ته مبی بكات، بیژى: هیه خودایه ك نییه، خودا ورینه یه. چونكه ئه و كاته ی مروفیش به سه ر ترسه كانی خوی دا زال بو، ئه وده م به سه ر بىر كرده وه و بۆچونه خورافى و ئایینیه كانیدا زال ده بېت، ده گاته پله یه كى به رزى شارستانییه ت، واز له وه دینیت بره به هه بونی مه لایكه ت بكات، چى تر بره وای به هه بونی گوناھى ئه سلى نییه، ته نانه ت وای لیدیت چى تر ناتوانیت قسه له باره ی رزگارى رۆحیش بكات.

سه‌رچاوه‌کان:

قورئانی پیرۆز.

ئینجیلی پیرۆز.

ئەرستۆ (٢٠٠٨) میتافیزیک، وەرگیژان: د. محهمهد کهمال، سه‌ردهم، سلیمانی .

کهمال، د. محهمهد (٢٠٠٩) نیتشه و پاش تازه‌گه‌ری، سه‌ردهم، سلیمانی .

لیدمهن، ئه‌ریک، سفین (٢٠١٤) به‌رده‌کانی رۆح (میژوی چه‌مکه فه‌لسه‌فیه‌کان له کۆنه‌وه تا ئه‌مرۆ)، وەرگیژان: فه‌رشید شه‌ریفی، سه‌ردهم، سلیمانی .

نیتچه، فریدریش (١٨٧٨) مرۆفانه زیده مرۆفانه، وەرگیژان: ریبین ره‌سول ئیسماعیل، ٢٠٢٠، فیربون، هه‌ولیر .

نیتچه، فریدریش (١٨٨٣) ئاوا ئاخافت زه‌رده‌شت، وەرگیژان: هئیدن، ٤٩ کتیب، سوید .

نیتچه، فریدریش (١٨٨٧) ژینالۆژیای ئه‌خلاق، وەرگیژان: ریبین ره‌سول ئیسماعیل، ٢٠١٨، ئاویر، هه‌ولیر .

نیتچه، فریدریش (١٨٨٨) دژه مه‌سیح، وەرگیژان: ریبین ره‌سول ئیسماعیل، ٢٠١٦، فیربون، هه‌ولیر .

نیتچه، فریدریش (١٨٨٨) ئه‌وه‌یه مرۆف، وەرگیژان: هئیدن، ٢٠٢٤، ٤٩ کتیب، سوید .

الأهوانی، أحمد فؤاد (١٩٦٥) نیتشه، دار المعارف، القاهرة .

بدوی، عبد الرحمن (١٩٧٠) نیتشه، وكالة المطبوعات، الكويت .

سعد، محمد مصطفى (١٩٩٥) الفلسفة المعاصرة في أوروبا، دار المعرفة الجامعية، الإسكندرية .

كرم، يوسف (١٩٣٦) تاریخ الفلسفة الحديثة، دار المعارف، القاهرة .

نیتشه، فریدریش (٢٠٠٧) هکذا تکلم زرادشت، ترجمة: فلیکس فارس، دار القلم، بیروت .

Hollingdale, R. J. (1999) Nietzsche: The Man and His Philosophy, Cambridge University Press, Cambridge.

Kaufmann, Walter (1974) Nietzsche: Philosopher, Psychologist, Antichrist, 4th ed. , Princeton University Press, Princeton.

Magnus, Bernd & Higgins, Kathleen M. (1996) The Cambridge Companion to Nietzsche, Cambridge University Press, Cambridge.

Young, Julian (2010) Friedrich Nietzsche: A Philosophical Biography, Cambridge University Press, Cambridge.